

Župnijska Oznanila Trnja in Zagorja

17. nedelja med letom

24.7.2022

Leto XX., 28 (1078)

OČE NAM NIKOLI NE BO DAL KAČE

V današnjem evangeliju smo slišali priliko o nadležnem prijatelju, ki med spanjem zmoti celotno družino. Ta nas želi podučiti, da je v molitvi treba vztrajati. Jezus nam da primer očeta, ki ima lačnega otroka: »*Ali je med vami oče, ki bo dal svojemu sinu kačo, če ga bo prosil za ribo?*« S temi besedami nam Jezus pojasni, da Bog vedno odgovori, da nobena molitev ne ostane neuslišana, kajti on je Oče in ne pozabi svojih otrok, ki trpijo.

Takšne trditve nas seveda postavijo v krizo, kajti za mnoge naše molitve se zdi, da niso ničesar dosegle. Kolikokrat smo prosili, a nismo dobili? Kolikokrat smo trkali in naleteli na zaprta vrata? V teh trenutkih nam Jezus priporoča, naj vztrajamo in se ne vdamo. Molitev vedno spremeni realnost. Vedno. Molitev vedno spreminja. Če se ne spremenijo stvari, se vsaj mi spremenimo, spremeni se naše srce.

Lahko smo prepričani, da bo Bog odgovoril. Edina negotovost je v času. Morda bomo morali vztrajati vse življenje, a On bo odgovoril. To nam je obljubil. Ni kakor oče, ki da kačo namesto ribe. Nič ni bolj gotovega: želja po sreči, ki jo vsi nosimo v srcu, se bo nekega dne izpolnila. In to bo dan slave in vstajenja. Molitev je od takrat zmaga nad osamljenostjo in obupom. Molitev je v gibanju, je na poti. In na koncu vsake poti je Oče, ki čaka, vse čaka z razširjenimi rokami. Glejmo v tega Očeta.

Če torej želimo posnemati Jezusa, tudi mi začnimo tam, kjer je začenjal On, to je pri molitvi. Lahko se vprašamo: ali mi kristjani dovolj molimo? Pogosto nam v trenutku, ko naj bi molili, pride na misel veliko izgovorov, toliko nujnih stvari, ki jih moramo narediti ... Včasih damo molitev na stran zaradi aktivizma, ki pa postane brezploden, ko pozabimo na "boljši del", ko pozabimo, da brez Njega ne moremo storiti ničesar.

Dejstvo je, da molitev spreminja naše srce, kajti pomaga nam bolje spoznati Boga, kakršen je v resnici. S tem pa pomaga tudi nam, da lahko rastemo.

Nekoč je Jezus
na nekem kraju molil.
Ko je nehal, mu je eden izmed
njegovih učencev dejal:
»Gospod, nauči nas moliti,
kakor je tudi Janez
naučil svoje učence.«

Rekel jim je:
»Kadar mólite, recite: Oče!
Posvečeno bodi tvoje ime.
Pridi tvoje kraljestvo.
Naš vsakdanji kruh
nam dajaj od dne do dne
in odpústi nam naše grehe,
saj tudi mi odpuščamo
vsakomur, ki nam je dolžan,
in ne daj, da pademo
v skušnjavo!«

(Lk 11,1-4)

Svete maše:

17. NEDELJA MED LETOM 24.7. Sv. Kristof, mučenec	Trnje Trnje <i>Zagorje</i> <i>Zagorje</i>	8,30 Češčenje SRT 9h +Ivan Smrdel, Trnje 94, obletna 10,30 Za vse župljane obeh župnij 15h Za gasilce, vse prizadete in potrebni dež
Ponedeljek 25.7. Sv. Jakob Starejši, ap.	Palčje	20h +Kovač – Mihatovi, Palčje 43, obletna
Torek 26.7. Sv. Joahim in Ana	Klenik	20h +Berta, Branko in Zdravko Žele, Klenik 25
Sreda 27.7. Sv. Gorazd, Kliment...	<i>Zagorje</i>	<i>7h +Franc, Marija in vsi +i Kruh, Zagorje 57, obletna</i>
Četrtek 28.7. Sv. Viktor I., papež	<i>Zagorje</i>	<i>20h V dober namen, Palčje 60</i> <i>Kratka molitvena ura za duhovne poklice</i>
Petek 29.7. Sv. Marta, Marija, Lazar	<i>Zagorje</i>	<i>20h +Lovrenc, Frančiška in Jelka Vadnjal, Zagorje 72</i>
Sobota 30.7. Sv. Peter Krizolog, c.u.	Juršče	18,30 +Olga in Jeronim Žužek, Juršče 25, obletna
18. NEDELJA MED LETOM 31.7. Sv. Ignacij Lajolski, d.	Trnje Trnje <i>Zagorje</i>	8,30 Češčenje SRT 9h +Jakob in Ana Blažek, Trnje 31 10,30 Za vse župljane obeh župnij

- Po Oznanilih bo **MOLITEV ZA BLAGOSLOV NAŠIH VOZIL** in zunaj **KROPLJENJE VOZIL**.

- **Moj dar Boga slavi za vse prevožene poti!**

Svoj dar za MIVA za srečno prevožene kilometre pa lahko oddate v pripravljen nabiralnik ob izhodu. V imenu misijonarjev, ki bodo prejeli po vaši dobroti potrebno vozilo, se vam zahvaljujem in Bog vam povrni!

- **MOLITEV ZA PRIHODNJEGA ŠKOFA** imate na klopeh. Če kdo želi tudi doma moliti v ta namen, si jo lahko vzame domov.

- **Dekret Apostolske penitenciarije za popolni odpustek STARIM STARŠEM, STAREJŠIM IN VSEM VERNIKOM** ob drugem svetovnem dnevu starih staršev in starejših

Danes, 24. julija 2022, praznujemo 2. svetovni dan starih staršev in starejših pod naslovom »Še v starosti rodijo sadove« (Ps 92, 15). Ob tej priložnosti verniki lahko pod običajnimi pogoji (sveta spoved, obhajilo in molitev po namenu svetega očetja) prejmejo popolni odpustek.

- **PISMO PAPEŽA FRANČIŠKA ZA DAN STARIH STARŠEV IN STAREJŠIH** si lahko preberete na spletu v nadaljevanju današnjih Oznanil.

- **Že teden dni spremljamo BITKO GASILCEV z vse države Z OGNJENIMI ZUBLJI**, ki pustošijo goriški Kras.

Zato **VABIM** k molitvi pred Svetim Rešnjim Telesom za uspešno gašenje požara na Krasu in za dež.

Molitev bo ob 15h v Zagorju. Kdor zaupa v moč molitve in Božjega posredovanja na priprošnje sv. Florjana, naj se nam pridruži!

ABBA – OČKA

Kadar je Jezus molil, je uporabljal besedo, ki se je njegovi rojaki za Boga ne bi upali nikoli uporabiti. Imenoval ga je »Abba«, kar je v njegovem materinem jeziku, aramejščini, pomenilo »dragi oče« ali »očka«. Tako so namreč v tistem času Judovski otroci klicali svoje očete. To je bilo drzno in hkrati osupljivo – toda izražalo je tesni in zaupni odnos, ki ga je imel z Bogom.

Potem se je obrnil k učencem in jih naučil uporabljati isto besedo. Vsak ne more z Bogom tako govoriti. A vsi mi smo Božji otroci in zato je primerno, da ga tudi mi nagovarjamo kot očeta. On nam je dal zgled, dal nam je predlog oblikovanja molitve, na nas pa je, da molitev v našem življenju tudi udejanjimo.

A ob jasnem Jezusovem zgledu moramo poudariti, da Jezus ni postavil nobenih železnih pravil za samo molitev in da

tega tudi mi ne bi smeli delati. Bog ve za pritiske, ki jih čutimo. Sicer želi, da si prizadevamo za molitev in nikoli ne odnehamo, istočasno pa noče, da bi se čutili krive, ker ne izpolnimo svojih lastnih pričakovanj ali celo pričakovanj okolice.

V zadnjem času marsikdo poudarja potrebo po redni molitvi ob določenem času in celo po določenih obrazcih, vzorcih, zaradi česar mnogi občutijo molitev kot neke vrste suženjstvo, ker jim nikoli ne uspe moliti na pričakovani način ob določenem času. Formalne molitvene navade niso jamstvo »za uspeh«. Molitev mora ostati to, kar je v osnovi bila, to, kar je razvidno iz Jezusovega zgleda: pogovor z našim Očetom. Ta pa je prijazen, spoštljiv, spontan ..., obogaten s tem, kar prihaja iz našega srca.

Povzeto po: J. Balchin, Kaj kristjani verujemo

Sveti Troedini Bog, ti si ljubezen.

Slavimo te in hvalimo, ker si ustvaril družino, da se tvoja ljubezen po njej uresničuje in razširja.

V času, ko se želi razvrednotiti družino, materinstvo in očetovstvo, se milostno ozri na nas, da bomo uresničevali tvoj načrt ljubezni.

Prosimo te, da bi se kristjani z molitvijo, zgledom in javno besedo pogumno zavzeli za vrednoto družine ter jo posredovali našim mladim.

Naše družine, naš narod in naše voditelje izročamo v varstvo Matere Marije, svetega Jožefa in drugih zavetnikov družine.

Stvarnik družine, sprejmi naše prošnje in jih usliši po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Po: Š. Klemen, Molite in spodbuajte k molitvi

Fleksibilnost in učinkovitost, ki ju od nas zahteva moderni svet poklicnega dela in mnogih pristočasnih dejavnosti družinskih članov, sta manj primerni za neokrnjeno in zdravo družinsko življenje. Imeti čas ali vzeti si čas – tega ni mogoče nadomestiti še s tako intenzivnimi petimi minutami. Zato je izrednega pomena, da družina načrtuje svoj skupni čas, da družinske počitnice dobijo svoje mesto in da ne trajajo zgolj dan ali dva. Pomembno je, da družina v skupnem prostem času, v počitniških dneh zadiha in vsaj delno nadoknadi primanjkljaj tednov in mesecev, ko je bil tempo neizprosen.

Po: E. Herman

*Moški si, če si zvest in močan kot skala,
če si v vsem svojem zakonskem odnosu in
v poslih pošten kot zlato.*

*Moški si, če z močjo svojega duha in
močjo svojega srca deliš srečo drugim.*

*Neumna žena je kot vihar v pristanišču,
pametna žena pa je pristanišče v viharju.*

*Pametne žene so dragocene kot dia-
manti.*

*So miroljubne, umirjene, srčno dobre,
duhovno bogate, modre, polne razdajanja
in ljubezni.*

Veliko prenesejo in odpuščajo.

P. Bosmans, Živi vsak dan

Ob praznovanju Krištofove nedelje se Misijonsko središče Slovenije iskreno zahvaljuje prav vsakomur, ki daruje za potrebe projekta MIVA. To je dar, ki bo omogočil nakup vozil misijonarjem na vseh koncih sveta. Naj bo sleherna pot blagoslovljena in vožnja varna, predvsem pa naj nas vse spremlja varstvo sv. Krištofa na vseh poteh življenja.

Dobri Bog,

bodi z nami na cestah tega življenja.

*Obvaruj nas in vse udeležence v prometu
pred nevarnostmi in nesrečami.*

*Varuj nas pred nepazljivostjo, lahkomiselnostjo
in hitenjem.*

*Na priprošnje svetega Krištofa
nas spremljaj, da se z vseh poti
vedno varno vrnemo domov.*

*Ko pa bomo na poslednji poti,
nam daj doseči končni cilj pri tebi.*

Po Kristusu, našem Gospodu.

Amen.

Povzeto po: www.missio.si

28. julij VIKTOR I.

Papež Viktor I., štirinajsti rimski škof na sedežu apostola Petra, je Cerkev vodil deset let, in sicer od 189 do 199. Ima izredne zasluge glede največjega praznika naše Cerkve, velike noči. Sklical je škofo na več zborovanj, da bi mu namreč pomagali skupno določiti datum velikonočnega praznika, katerega obhajanje do tedaj ni bilo enotno. Večina se jih je izreklo za praznovanje na nedeljo, v Mali Aziji pa so veliko noč še vedno hoteli obhajati 16. nizana. Papež Viktor je ukazal, naj jo praznujejo na nedeljo. Neposlušnim je zapretel s kaznijo izobčenja. Sveti Irenej, škof v Lyonu v sedanji Franciji, doma pa iz Male Azije, je začutil, da bi ta odlok utegnil odtegniti od Cerkve cele pokrajine, enotnosti pa ne bi rodil, zato je papežu spoštljivo pisal, da naj ta odlok umakne, saj zadeva ni verska, ampak se tiče le cerkvenega življenja, v katerem edinost ni tako nujno potrebna. Papež je sklep res preklical. Prvi Nicejski koncil leta 325 je ukazal: velika noč naj se v vsej Cerkvi praznuje v nedeljo po prvi pomladni polni luni. To pravilo velja še danes in po datumu velike noči, ki se iz leta v leto spreminja, se ravnaajo vsi premakljivi prazniki cerkvenega ali bogoslužnega leta.

SMEH JE POL ZDRAVJA

POKORA –Janezek pri spovedi pove, da je pri pouku naredil stoji na glavi samo zato, da ujezi učiteljico. Župnik ne ve, kaj je to stoji na glavi, zato reče Janezku, da mu po spovedi pred spovednico to pokaže. Spoved je končana in Janezek pred spovednico naredi stoji na glavi. To vidita dve dami, ki v cerkvi čakata na spoved in ena reče: »Poslušaj, rajši greva. Vidiš kakšno pokoro danes daje spovednik.«

Župnijska Oznanila izdajata župniji Zagorje in Trnje,
odgovarja Niko Štrancar, župnik, Zagorje 113, 6257
Pivka, Tel. 05/75-75-254 in GSM 041/377-223
www.ztz.rkc.si

Papeževa poslanica za 2. svetovni dan starih staršev in ostarelih: »Še v starosti rodijo sadove«

24.7.2022 [katoliška cerkev](#) [Papež Frančišek](#), [Starostnik](#)

Foto: Vatican News

Poslanica svetega očeta Frančiška za 2. svetovni dan starih staršev in ostarelih, ki ga bomo obhajali 24. julija 2022.

»Še v starosti rodijo sadove«

Predraga, predragi!
Vrstica 92. psalma »še v starosti rodijo sadove« (v. 15) je vesela novica, je resnični »evangelij«, ki ga ob drugem svetovnem dnevu starih staršev lahko oznanimo svetu. Nasprotuje temu, kar svet misli o tem življenjskem obdobju; in tudi glede resigniranega zadržanja nekaterih izmed nas, ostarelih, ki gredo naprej z malo upanja in od prihodnosti ne pričakujejo ničesar več.

Mnogi se bojijo starosti. Imajo jo za neke vrste bolezen, s katero se je bolje izogniti kakršnemu koli stiku: stari se nas ne tičejo – mislijo – in je primerno, da ostanejo čim dlje, po možnosti skupaj, v ustanovah, ki poskrbijo zanje in nas obvarujejo pred njihovimi mukami. To je kultura »odmetavanja«: tista miselnost, zaradi katere se slabotnejši in neznanzi v svoji krhkosti počutijo drugačne, medtem ko nas opravičuje, da si predstavljamo ločene poti med »nami« in »njimi«. V resnici pa je dolgo življenje – tako uči Sveto pismo – blagoslov in stari niso zavrženci, do katerih bi morali vzdrževati razdaljo, ampak živa znamenja Božje dobrotljivosti, ki daje življenje v izobilju. Blagor hiši, ki varuje starejše. Blagor družini, ki spoštuje svoje stare starše!

Starost je dejansko obdobje, ki ga težko razumemo celo mi, ki ga živimo. Kljub temu, da pride po dolgi poti, nas ni nihče pripravil na soočenje z njo, skoraj se zdi, da nas preseneti. Bolj razvite družbe za to življenjsko obdobje porabijo zelo veliko, vendar ne pomagajo pri njegovi razlagi: nudijo načrte pomoči, ne pa projektov bivanja.[1] Zato je težko gledati v prihodnost in zaznati obzorje, h kateremu naj se iztezamo. Po eni strani smo v skušnjavi, da bi izgnali starost, ko skrivamo gube in se pretvarjamo, da smo vedno mladi, po drugi strani pa se zdi, da ni moč storiti drugega, kot da živimo v razočaranju, vdani v misel, da ne moremo več »roditi sadov«.

S koncem delovnih aktivnosti in neodvisnostjo otrok zmanjkajo razlogi, za katere smo porabili veliko svojih moči. Zavest o poje-manju moči ali pojav bolezni lahko spravijo v krizo našo gotovost. Zdi se, da nam svet – s svojimi hitrimi časi, s katerimi težko držimo korak – ne pušča drugih možnosti in nas vodi k ponotranjenju ideje o odmetu. Tako se dviga v nebo molitev psalma: »Ne zavrzi me v času starosti, ko gre moja moč h koncu, me ne zapusti« (71,9).

Vendar nas isti psalm – ki izsledi Gospodovo prisotnost v različnih obdobjih obstoja – vabi, naj še naprej upamo: ko bo prišla starost in beli lasje, nam bo On še vedno dajal življenje in ne bo pustil, da

bi nas premagalo zlo. Če bomo zaupali vanj, bomo našli moč, da bomo pomnožili hvalo (prim. vv. 14-20) in odkrili bomo, da staranje ni samo naravno poslabšanje telesa ali neizogibno minevanje časa, ampak je dar dolgega življenja. Staranje ni kazen, ampak blagoslov!

Zato moramo bdeti nad seboj in se naučiti živeti dejavno starost tudi z duhovnega vidika, ko gojimo svoje notranje življenje s stanovitnim branjem Božje Besede, vsakdanjo molitvijo, z domačnostjo z zakramenti in udeležbo pri bogoslužju. Skupaj z odnosom do Boga pa so odnosi z drugimi: najprej z družino, otroki, vnuki, ki jim izkazujemo svojo skrbno naklonjenost; pa tudi z revnimi in trpečimi ljudmi, ki jim postanemo bližnji s konkretno pomočjo in z molitvijo. Vse to nam bo pomagalo, da se ne bomo počutili zgolj gledalci v gledališču sveta, da se ne bomo omejili na »balkonarstvo«, na stati pri oknu. Z izostritvijo naših čutov za spoznavanje Gospodove prisotnosti[2] bomo kot »zeleneča oljka v hiši Božji« (prim. Ps 52,10), bomo lahko blagoslov za tiste, ki živijo poleg nas.

Starost ni nekoristen čas, v katerem bi se lahko umaknili in potegnili vesla v čoln, ampak je čas, v katerem lahko še vedno obrodimo sadove. Čaka nas novo poslanstvo in nas vabi, naj obrnemo pogled v prihodnost. »Posebna občutljivost nas, starih, starostnega obdobja bi morala zaradi pozornosti, misli in čustev, ki nas delajo človeške, ponovno za mnoge postati poklic. In to bo ljubezenska odločitev starih do novih rodov.«[3] To je naš prispevek za *revolucijo nežnosti*,[4] za duhovno in neoboroženo revolucijo, za katero vabim vas, dragi stari starši in ostareli, da postanete njeni nosilci.

Svet doživlja čas hude preizkušnje, ki ga je najprej zaznamoval nepričakovan vihar pandemije, potem pa vojna, ki prizadene mir in razvoj v svetovnem merilu. Ni naključje, da se je vojna vrnila v Evropo v času, ko izginja generacija, ki jo je doživela v preteklem stoletju. In te velike krize nas lahko naredijo neobčutljive za dej-

stvo, da obstajajo še druge »epidemije« in druge razširjene oblike nasilja, ki ogrožajo človeško družino in naš skupni dom.

Zaradi vsega tega smo potrebni globoke spremembe, spreobrnjenja, ki naj demilitarizira naša srca, ko vsakemu omogoči, da v drugem spozna brata. In mi, stari starši in ostareli, imamo veliko odgovornost: da naučimo moške in ženske našega časa, da bodo videli druge z istim prizanesljivim in nežnim pogledom, s kakršnim gledamo svoje vnuke. Izbrusili smo svojo človeškost s prevzemom skrbi za bližnjega in danes smo lahko učitelji mirnega in pozornega načina življenja do slabotnejših. Naš način življenja bodo morda lahko zamenjali za šibkost ali popustljivost, vendar bodo krotki in ne agresivni ter sleparski podedovali zemljo (prim. Mt 5,5).

Eden od sadov, ki smo jih poklicani obroditi, je varovati svet. »Vsi smo prišli s kolen starih staršev, ki so nas držali v naročju«;[5] danes pa je čas, da na svojih kolenih – s konkretno pomočjo ali tudi samo z molitvijo – skupaj s svojimi držimo še toliko prestrašenih vnukov, ki jih še nismo srečali in ki morda bežijo pred vojno ali trpijo zaradi nje. Varujmo v svojih srcih – kot je to počel sveti Jožef, nežni in skrbni oče – malčke iz Ukrajine, Afganistana, Južnega Sudana ...

Mnogi med nami so razvili modro in preprosto zavest, ki jo svet tako zelo potrebuje: ne rešimo se sami, sreča je kruh, ki ga jemo skupaj. Pričujmo o tem tistim, ki se slepijo, da bodo svojo osebno uresničitev in uspeh našli v nasprotovanju. To zmorejo vsi, tudi najbolj slabotni: ko se pustimo negovati – pogosto ljudem, ki prihajajo iz drugih držav – je način, da povemo, da živeti skupaj ni samo mogoče, ampak je tudi potrebno.

Drage babice in dragi dedki, dragi ostareli, v tem našem svetu smo poklicani, da smo tvorci *revolucije nežnosti!* Storimo to in se naučimo vedno bolje uporabljati najbolj dragoceno orodje, ki ga imamo in ki je najbolj primerno za našo starost: molitev. »Še mi

malo postanimo pesniki molitve; uživajmo v iskanju svojih besed, ponovno si prisvojimo tistih, ki nas jih uči Božja Beseda.«[6] Naša zaupna prošnja lahko veliko stori: lahko spremlja krik bolečine tistega, ki trpi in lahko pomaga spreminjati srca. Lahko postanemo stalen »zbor« velikega duhovnega svetišča, v katerem prošnja molitev in zahvalna pesem podpirata skupnost, ki dela in se bojuje na polju življenja.«[7]

Zato je Svetovni dan starih staršev in ostarelih priložnost, da še enkrat z veseljem povemo, da želi Cerkev praznovati skupaj s tistimi, ki jih je Gospod – kakor pravi Sveto pismo – »nasitil z dnevi«. Praznujmo ga skupaj! Vabim vas, da ta dan oznanite v svojih župnijah in skupnostih; pojdite iskat ostarele, ki so osamljeni doma ali v domovih, kjer živijo. Poskrbimo, da tega dne nihče ne bo preživljal v samoti. Če imamo nekoga, ki ga lahko pričakuje, lahko spremeni dneve nekoga, ki od prihodnosti ne pričakuje nič več dobrega; iz prvega srečanja se lahko rodi novo prijateljstvo. Obiskovati ostarele je delo usmiljenja našega časa!

Prosimo Marijo, Mater nežnosti, naj iz vseh nas naredi tvorce *revolucije nežnosti*, da bomo skupaj osvobodili svet teme samote in demona vojne.

Naj vas vse in vaše drage doseže moj blagoslov z zagotovilom moje ljubeče bližine. In vi, prosim vas, ne pozabite moliti zame!

Rim, Sveti Janez v Lateranu, 3. maja 2022, na praznik svetih apostolov Filipa in Jakoba.

FRANČIŠEK